

Til Begrundelse af Andragendet, der er stilet til Regering og Rigsdag, anføres i det væsentlige følgende:

Efter at Kanalen ved Hvide Sande har udvidet sig mangedobbelt, er Forholdene efterhaanden blevet yderst vanskelige for Landbruget i Stavning, idet Udløbet nu har en saadan Bredder, at Havvandet ved en forholdsvis ringe Vindstyrke i meget kort Tid er i Stand til at fylde Fjorden og oversvømme store Engarealer og lave Marker. Allerede i 1911 viste der sig Tilbagegang i Græsvæksten paa de lave Enge, og dette har i særlig Grad været Tilfældet i Sommeren 1912. Thi uagtet Sommeren paa ingen Maade kan karakteriseres som særlig stormfuld, har der dog været meget alvorlige Oversvømmelser af Fjorden i April, Juni og August, hvis Virkninger har været tilintetgørende for Græsbestanden paa store Engarealer, i April og Juni for Høavlens og i August for Eftergræsningens Vedkommende, paa Grund af Vandets store Saltholdighed. Det fremgaar heraf klart, at den nuværende Plantebestand ikke kan taale Saltvandet i Grødetiden. Foruden den Skade, Novemberstormen forarsagede, er det samlede Tab beregnet til 27,812 Kr. 25 Ø., og det anføres, at saa godt som alle Landbrug i Stavning Sogn er ramt ret føleligt af Oversvømmelserne. Skønt de vel ikke har virket ruinerende paa nogen i Øjeblikket, er der dog mange, der har set sig nødsaget til at indskrænke Kreaturbesætningerne betydeligt, ligesom de mest udsattes Ejendomme er forringet en Del i Værdi. I Henhold hertil haaber Andragerne, at deres Sag maa blive behandlet med Velvillie.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Indenrigsministerens Under-
søgelse.

20. *Fra skadelidte Lodsejere i Lønborg Sogn ved Ringkøbing Fjord om Er-*
statning for Tab, forarsaget af Saltvandsoversvømmelser fra Ringkøbing Fjord. (Ind-
bragt den 24. Oktober 1912 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds,
Ovesen).

Andragerne anfører, at efter at Kanalen ved Hvide Sande har udvidet sig, som sket er, er Forholdene paa Indersiden af Fjorden efterhaanden blevet mere og mere vanskelige og usikre, idet Havvandet, som Udløbsforholdene er for Tiden, ved en forholdsvis ringe Vindstyrke i Løbet af meget kort Tid er i Stand til at oversvømme betydelige Arealer grænsende ind til og beliggende i Nærheden af Fjorden. Det samme gælder ogsaa for en Del af Engene længere inde i Skernaadeltaet. Allerede i 1911 skønnes det, at de fleste af de mod Fjorden liggende Enge gav et alt for ringe Udbytte. Mange var den Gang ikke klar over Aarsagen dertil. I 1912 var Foraaret og Forsommeren meget gunstige for Vegetationen paa Engene, hvad der ogsaa gav sig Udslag i en særdeles god Enghøst i Almindelighed, og dette gælder ikke mindst for den Del af Skernaadalens Vedkommende, hvor det stærke Saltvand ikke var naaet, eller hvor Overskyllingen af Skernaavandet havde formaaet at ophæve eller hindre dets skadelige Virkninger. Der er nu ikke længere Tvivl om, at det Minimum af Høafgrøder, Engene i 1912 har givet, er en Følge af de nye og helt forandrede Udløbsforhold ved Ringkøbing Fjord og de deraf følgende alt for voldsomme Saltvandsoversvømmelser. Tabet for de medtagne Enges Vedkommende er beregnet til 3,225 Kr. Tabsopgørelsen er sat saa nøje i Overensstemmelse med de virkelige Forhold som muligt og i hvert Fald ikke for højt. Desuden er der ret betydelige Arealer, der bevislig har lidt Tab i mindre Grad uden at være medregnede her. Det vil forstaaes, at om end Tabet ikke kan siges at være ruinerende for nogen i Øjeblikket, er det dog for mange af meget stor Betydning. Foruden Formindskelsen i det aarlige Udbytte følger for de flestes Vedkommende en tilsvarende Nedgang i Ejendommenes Værdi. I Henhold til det anførte haaber Andragerne, at Regering og Rigsdag vil erkende, at Ansøgningen om Erstatning er berettiget.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Indenrigsministerens Under-
søgelse.